

De Postrijder der provincie Limburg

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLIER, uitgever en
eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

TONGEREN, DEN 13 JANUARI.

NIEUWJAARSGIFTEN

AAN PIUS IX.

2° LIJST.

Bedrag der vorige lijst	fr. 470,00
M. Victor Lamiane	10,00
Marie et Paul	2,00
M. Meesen, negociant te Tongeren	5,00
Un anonyme de Tongres	10,00
Un anonyme	2,00
Eene dienaar van Hern-St-Hubert	2,50
Een onbekende van Herderen	5,00
Totaal	504,50

De Internationale.

Dezer dagen moet het wets ontwerp op de Internationale in de fransche Vergadering ter tafel komen.

Degene, zegt onder ander dat ontwerp, die deel maakt van de maatschappij, verliest zijne hoedanigheid van Franschman.

Nog andere maatregelen worden tegen die gevaarlijk *petrool* maatschappij genomen.

Hebben de aanbangers die strenge maatregelen verdient?

Niemand kan daaraan twifelen, of hij zou het geheugen moeten verlopen hebben van het geen er, nog geen jaar geleden, te Parijs is voorgevallen.

De Internationale heeft daar door moorden, stelen, plunderen en branden bewezen, dat zij plaats neemt tusschen de kwaadwilligen, tegen welke het strafwetboek maatregelen voorschrijven moet.

Nood breekt wet; men moet afwijken jegens die associatie van het princip: vrijheid in alles en voor allen.

Zullen de genomen maatregelen echter voldoende zijn?

Op die vraag hebben wij reeds vroeger met een volgend «neen» geantwoord, en ziehier waarom:

Tijdens de Commune heeft de logie van Parijs het masker afgeworpen en verklaard, dat Commune en logie onder hetzelfde vaandel streken en hetzelfde doel beoogden.

Is het dan niet te onderstellen, dat de Internationale, in haar eigen midden veront- rust, haren toevlucht zal nemen tot de zustermaatschappij en zich verschuilen zal in de vrijmetselaars logiën?

Wat men hier uiteen jaagt, zal dus ginder ongestoord vergaderen.

De opmerking kan niet redelijk weêrlegd

worden. Wij beslissen verder niet; maar het feit is treffend.

En te dezer gelegenheid zien wij echter weer hoe weinig logiek zekere drukpers in dit geval te werk gaat:

Met alle kracht verheft zij zich tegen de maatregelen, welke men opzichthens de Internationale nemen wil; zij wil van die verbanning, van die vervolging niet hooren en beschouwt ze als een inbreuk op de vrijheid.

Is het niet wonderlijk, dat die pers hier nogmaals in naam der vrijheid eischt, wat zij aan anderen ontzegt?

Zij wil de vrijheid voor hare partijgangers, voor de *petroleurs*; maar zij eischt de verbanning, de vervolging van al wat haar in den weg staat, bij voorbeeld van godsdienst en godsdienstig onderwijs.

En echter kan men aan dit laatste niets ten laste leggen dan ingebeeld kwaad, terwijl de Internationale hoog en fier erkent, dat zij gemoord en gebrand heeft.

Indien de zoogezegde voorstanders der vrijheid, dus uitgaan van het wezenlijk princip van vrijheid, zouden zij de verbanning niet moeten eischen van hunne tegenpartij, wanneer zij zelf de vrijheid voor zich eischen.

Wij nemen die vrijheid aan — en van dat princip zouden wij zelfs niet afwijken bij de Internationale; doch wij maken hier eene kleine opmerking:

Dat de Internationale zich vrij vereenige als zij, langs *wettige middelen*, enkel de verbetering van het lot des werkmans bereiken wil.

Niemand kan dit afkeuren, en indien die verbetering hier het geval ware; indien wij de zedelijke en stoffelijke middelen openlijk door die maatschappij voorgesteld, konden aannemen, zouden wij aan hare zijde staan.

Maar van het oogenblik dat de Internationale is wat zij blijkt te zijn te Parijs, en elders;

Van het oogenblik dat zij door moord, brand en plundering de samenleving veranderen wil, valt zij ongenadig onder de toepassing van het strafwetboek.

Alle middelen om haar tegen te werken zijn dus rechtvaardig.

Enkel zoo als wij hooger zegden, die middelen zullen niet voldoende zijn.

(Hondelsblad.)

Waar is het middel?

Dwaas of blind zijn de gazetten die aan hare lezers willen wijsmaken: «dat de Commune van Parijs geene andere oorzaak heeft dan de groote menigte werklieden, welke Napoleon

de geldswaarde, die hij bij zich had. Hij stotterde een onverstaanbaar antwoord en het verhoor eindigde met de gevangenis.

De brigadier gaf per telegraaf kennis van zijne vangst. De op hem gevonden som kwam overeen met die, welke in het logement gestolen was; hij had den tijd niet gehad er iets van uit te geven, het bewijs was dus daar en hij moest tot nader bevel te Brumath blijven. Deze omstandigheid reddde hem, ten minste voor het oogenblik.

De gevangenis van Brumath is een vertrek gelijkvloers, met een ongetralied raam, dat zeer hoog aangebracht was, maar voor een klimmer gelijk Toby was het bereiken van dat raam, openen en er uitspringen slechts spel. Hij besteedde het overige gedeelte van den dag om met zijn mes, dat men hem gelaten had, treden in den muur te kerven en in het holste van den nacht klouderde hij naar het raam op, opeende het en sprong op een koolbed; hij klom over den buitenmuur, reet zijne handen open aan de glasscherven, welke op den top ingemetseld waren; maar zich niet aan die kleinigheid storende, bevond hij zich weldra in het open veld, de kleederen bezoodeld met slijk en kalk en ledige zakken.

Zijn toestand was nu treuriger dan ooit te voren; niet alleen moest hij leven, maar ook de justitie uit den weg blijven, ten einde niet op gevat te worden. Verscheidene dagen dwaalde Toby door het veld, wortelen of knollen zoekende waarmede hij zijn honger stillde; zijne beste oogenblikken waren die als hij een wijberg vond, maar deze zijn zeldzaam in den Elzas. Hij was altijd op zijne hoede en wanneer hij in de verte de punt van een steek, de ooren van een paard of de sabel van een veldwachter ontwaarde, droeg hij zorg zich in de tegenovergestelde richting te verwijderen. Hij vond wel op zijn weg nog boerderijen, waar hij werk zou

naar Parijs geroepen heeft en die te samen wonen. » Is het hier het geval niet van te zeggen: dat zij niet verder zien dan hun neus lang is? De oorzaak is, omdat men dat volk onchristelijk heeft; omdat het gouvernement geholpen heeft om de godsdienstige gevoelens in de herten van het volk te verdooven; omdat het gouvernement 40,000 schoolmeesters in de weer had, die noch God noch zijne wet erkenden.

Die plaatsen te lande, waar zooveel werklieden vergaderd zijn als te Parijs, doch waar men God en zijne Kerk heeft blijven eerbiedigen, omdat het gouvernement er niet in gelukt is den invloed der priesters te vernietigen daar spreekt men noch van petrol noch van Communemannen.

Indien Napoleon in plaats van de francmaçonnerij (vrijmetselarij) voor te staan, de Societeit van den H. Vincentius-à-Paulo behouden had, het werkvolk van Parijs zou de Tuileries en verdere gebouwen niet in brand gesteken hebben.

Wil men de Internationale krachtig tegenwerken; wil men ze beletten van hare vernielende plannen verder uit te breiden; dat men de katholieke genootschappen ondersteunne, dat men aan het werkvolk de godsdienstige vergaderingen aanprijze, waar men hem beter leere kennen welke plichten het jegens God, jegens zich zelven, en jegens de maatschappij te vervullen heeft.

Daarom kunnen niet genoeg geprezen worden de genootschappen van den H. Vincentius, van St-Jan Baptista, van den H. Aloysius, van St-Franciscus-Xaverius, van de H. Familie, enz. enz. Immers de Internationale beklagt zich in de vlaamsche provincien geene genoegzame aanhangers gevonden te hebben. Waarom is zulks niet gebeurd? Omdat die verfoeilijke maatschappij zelden aanhangers gevonden heeft daar waar deze genootschappen bloeien.

M. Defacqz en de Vedette.

Het is goed van tijd tot tijd de Vedette eens open te vouwen om de strekkingen onzer tongersche liberalen te leeren kennen. Want de Vedette van Tongeren spreekt in den naam van die lekkere jongens.

Menige brave burger van stad en dorp ziet geen kwaad in de handelwijze onzer liberalen. Waarom? Omdat het meeste deel der liberalen den schijnheilige spelen. Omdat zij op straat en in de kerk veinzen de godsdienstige gevoe-

lens onzer katholieke bevolking te deelen. Maar wilt gij weten waar onze liberalen heen willen? Neemt dan de Vedette in handen. Geene week gaat voorbij zonder dat die smerige gazet uitvalt tegen kerk en priester. Al wat een christen mensch gelooft en eerbiedigt wordt daarin bemorst en aangerand; elk schandaal dat het hart eens christens bedroeft wordt erin opgehield en verheerlijkt.

Verleden zaterdag verscheen de Vedette in zwart rouw gewaad. Aan het hoofd van hare derde bladzijde stond in groote letters een doodsbericht omringd van eene zwarte rouwlijst. Wat meent gij dat het was? Het doodsbericht van M. Eugène Defacqz, een vrijdenker een vrijmetselaar van Brussel die voorzitter van het hof van Cassatie was.

En waarom denkt gij dat de Vedette M. Defacqz zoo verheerlijkt? Eenvoudig omdat Defacqz gestorven is zonder van priester of sacramenten te willen hooren en omdat de Vedette daar eene gelegenheid ziet om een schandaal op te dischen dat alle welenkende lieden moet bedroeven.

M. Defacqz was een der kopstukken der vrijmetselarij; met blinden haat werkte hij tegen den invloed van den godsdienst en men heeft gewild dat zelfs na zijnen dood zijn lijk nog eene protestatie zijn zou, tegen datgene wat hij altijd bestreden en gehaat heeft.

En rond de dookst van dien vrijdenker strooit men bloemen, men schildert Defacqz af als een na te volgen voorbeeld en de Vedette, het orgaan der tongersche liberalen voorop, vlecht hem eene eerekroon. Wat bewijst dat? Niets anders dan dat alles wat liberaal is den godsdienst haat en dat allen eerbied dien de liberalen, vooral in tijd van kiezingen, aan den godsdienst betoonen, niets anders is dan schijnheiligheid en huichelarij.

Juich Defacqz maar toe, Vedette! Gun uwe bewondering aan degenen die geleefd hebben als goddeloozen en die sterven als redelooze dieren. Zij hebben in hun leven de Kerk kunnen benadeelen, maar terwijl zij onder den grond tusschen hunne vier planken liggen staat boven nog altijd de Kerk met haar Kruis.

Doe uw best maar, Vedette. Er zijn in ons land nog medewerkers genoeg van het soort van Defacqz, die u zullen helpen de Kerk omverre werpen. Wij durven u voorzeggen dat gij zult te kort komen.

De slechte scholen en de slechte gazetten zijn de twee grootste plagen van onzen tijd, de twee groote oorzaken van de vermindering van het geloof, van het verderf der zeden en van den ondergang van den staat.

haasting zag hij niet, dat hij regelrecht op een modderigen vijver toeliep; plotseling voelde hij geen grond meer onder zijne voeten en zonk tot aan den hals in den poel weg, terwijl de hond zijn woedend gebel verdubbelde, toen hij zijne prooi zag ontkomen.

Zijne positie was verschrikkelijk; zich vervolgd, nagejaagd ziende als een wild dier, had hij naar den dood kunnen verlangen, maar in het aangrijpen van dien zekeren dood in dit drabbe water, waaruit hij zich niet kon redden zonder door een woedenden hond verscheurd te worden, dacht hij aan zijne moeder, aan God, tot wien zij hem zoo dikwerf in hare kwellingen had doen bidden, en ook hij stuurde nu, voor de eerste maal, een vurig gebed op tot Hem, die alles kan en inderdaad, alleen, hem uit het dreigende doodsgevaar kon redden.

XII.

Tusschen Saverne en Lunville ligt het fraaie dorpje Avricourt. Buiten de kom van het dorp, op de helling van een boschrijke heuvelrij, staat eene pastorie, wier schilderachtige ligging reeds het oog van menig landschapsschilder bekoord heeft. In dat netto verblijf woont een goedhartige pastoor, die ruim vijf en zeventig jaar oud, maar nog zeer vlug ter been is. Hij woont daar met zijnen nicht, mejufvrouw Veronica, die de zestienvaert, en op wie de zorg voor de huishouding drukt, want de pastoor bemoeit zich slechts met zijne zieken en zijne armen.

Vroeger student in de medecijnen, heeft hij die studie waarwel gezegd om een anderen meer verheven werkring te kiezen, maar hij berouwt zich nog zijn vroeger vak en geneest dikwijls degenen, die zich tot hem wenden. Niet dat hij niet den raad geeft om naar den dokter te gaan: maar Saverne is ver en dokter Blum

TOBY LOUVER.

(Vervolg.)

—(2)000(2)—

XI.

Het beste veld ter bearbeiding was het logement, waar hij zijn intrek genomen had. Hij kende de lade van de dagelijkse ontvangst, hij had de plaatselijke gesteldheid goed bestudeerd en op zekeren morgen was de lade ledig zoo wel als de kamer van den Parijzenaar, gelijk men Toby noemde.

Zoodra men den diefstal ontdekte, werd ter aangifte bij de politie gedaan, werden de he dienden in alle richtingen uitgezonden; het mocht niet baten. Onze held was reeds op weg naar Parijs met zijne buit.

Hij had het voorzichtig geoordeeld zich niet naar het spoorwegstation te Straatsburg te begeven, wel vermoedende, dat men hem daar het eerste zou zoeken, maar was te voet doorgelopen tot aan het derde station; hij had er echter niet aan gedacht, dat de telegraaf sneller ging dan hij en de brigades gendarmen langs de geheele lijn reeds verwittigd konden zijn, alvorens hij het naaste dorp bereikt had.

Dit nu had plaats: nauwelijks zette hij een voet in het station van Brumath, of twee gendarmen vroegen hem naar zijn pas, zijn werkboekje of eenig ander papier, waarmede hij zijne identiteit kon bewijzen.

Hij had niets van dat alles en ter nauwernood behield hij de noodige kordaatheid, om de gendarmen op hoogen toon te antwoorden en te trachten hun ontzag in te boezemen. Men verzocht hem de kamer van den stationchef binnen te gaan; daar onderzocht men hem zeer beleefd en eische van hem de herkomst op te geven van